

РЕШЕНИЕ

№ 1194

гр. София, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 10.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **9523** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на Е. П. П. срещу отказ с рег. № 230000-5554/12.05.2020 г. на Началника на 06 РУ- СДВР, за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие, потвърден с Решение рег. № 513р-58059/17.07.2020 г. на директора на СДВР.

Счита акта за незаконосъобразен поради допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила /чл.146, т.3 АПК/ и несъответствие с целта на закона. Релевира, че същия е немотивиран. Изтъква, че не е взето предвид отразеното в писмените му обяснения от 10.06.2020 г., в което заявил готовността си да дари притежаваното от него оръжие- „А. компакт“, калибър 9x19 с №20ВС400148 в полза на държавата, както и че огнестрелното оръжие, което желаел да придобие му се дарявало, а не продавало от наследниците на негов добър приятел и същото оръжие имало значителна сантиментална и емоционална стойност за него, наред с другите основателни причини за неговото придобиване. Позовава се на решение на ВАС по адм.д. №11074/2017 г. Моли съда атакувания отказ да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован лично поддържа жабата си и моли съда да я уважи. Моли да се вземат предвид писмените му обяснения, като потвърждава готовността си да се откаже от личното си оръжие, в замяна на разрешението за придобиване.

Ответникът, Началник на 06 РУ- СДВР, в съдебно заседание не се представлява. Прокурорът при Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява, не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 25.03.2020 г. Е. П. П. подал заявление, рег. № 142400-1019/25.03.2020г. до Началника на 06 РУ- СДВР /л.35/, за издаване на разрешение за придобиване на късо бойно нарезно оръжие пистолет ЧЗ/Чешка збръовка модел 75 кал.9х19, № А9333 и адаптор кал.22 LR№1438. В заявлението посочил, че притежава разрешително №20160235923, валидно до 04.05.2022 г., което прилага /л.36, 37/.

По искането е извършена проверка и е съставена докладна записка от младши експерт в група „КОС“ към сектор „ОП“ при 06 РУ-СДВР № 230 р-12494/06.04.2020 г., в която е посочено, че при извършената проверка, съгласно изискванията на чл.83 ЗОБВВПИ, в информационните масиви на ЦПС-ДНСП-КОС и ИИС-МВР се установило, че „за лицето има информация от 2005 г. по чл.129 от НК в качеството на проверен и от 2013 г. по ДП ЗМ565/13 на 01 РУ-СДВР, прекратено от СРП като недоказано. Посочено е още, че са приложени всички документи и не са установени данни за идване на отказ, съгласно чл.58, ал.1 ЗОБВВПИ /л.34/. Върху докладната записка е поставена резолюция, че заявителят няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана. Отпочване на процедура по издаване на отказ съгласно чл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ /л.34/.

На 10.04.2020 г. Началникът на 06 РУ- СДВР с писмо изх. №230000-4364/10.04.2020 г. /31/, уведомил Е. П., че в искането си не е посочил основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение за придобиване на ООБ на основание чл.76, ал.3, т.3 ЗОБВВПИ. Поради това спрямо него отпочвала процедура по издаване на отказ за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси за него, съгласно чл.58, ал.1, т.10 ЗОБВВПИ. Даден е на основание чл.34, ал.3 АПК 7-дневен срок от връчването на писмото, в който П. да депозира в писмен вид възражения, обяснения и/или доказателства, с които да се посочи основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие на основание ЗОБВВПИ. Същото е получено лично на 15.04.2020 г.

На 15.04.2020 г. в 06 РУ- СДВР са депозирани писмени мотиви от Е. П. П. /л.32,33/, в които изложил, че когато закупил личния си пистолет марка А. модел К. в завода в Л. не произвеждали адаптори за 22 калибър, а когато се появил адаптора получил разрешение, но не успял в срока да го закупи. Твърди, че сега имал отново възможност да придобие оръжие, което е във фабричен комплект с адаптор и това е било свързано с възможността да тренира прецизна стрелба на по- евтина цена на боеприпасите в стрелбищата. В същото изразява готовност да се раздели с другото си оръжие след като придобие по- добрия образец в комплект с адаптор.

На 12.05.2020 г. е постановен оспорения Отказ № 230000-5554/12.05.2020 г. на Началника на 06 РУ- СДВР, за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие на Е. П.. Органът е приел, че посочените от П. мотиви, не обосновават необходимостта и нуждата от носене на огнестрелно оръжие, доколкото липсват данни и доказателства за относно съществуваща потенциална опасност,

заплаха за живота, здравето, имуществото, както на него, така и на неговото семейство и близки, налагащи необходимостта от притежаването на късоцевно оръжие за самоотбрана. Посочено е още, че П. е имал възможност, но не се е възползвал, като не е „усвоил“ вече издаденото му разрешение /27,28/. Отказът е връчен на 13.05.2020 г. на П..

Отказ № 230000-5554/12.05.2020 г. на Началника на 06 РУ- СДВР е оспорен от П. по административен ред с жалба вх. №142400-1383/18.05.2020 г. /л.23-26/. В същата жалбоподателят сочи, че притежава надлежно издадени Разрешение №20160235923 за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси за тях от 05.05.2017 г., валидно до 04.05.2022 г., както и приложение към него. От 04.11.2016 г. и до момента е член на Съвета на директорите, Изпълнителен директор и представляващ [фирма] и в това си качество се занимавал с изкупуване на земеделски земи, находящи се на отдалечени места на територията на Република България и често му се налагало да пътува по всяко време на денонощието, включително да извършва разплащания в брой на големи суми, поради което носенето на огнестрелно оръжие било не само за самоотбрана, но и за защита на тези суми, т.е. за защита от потенциална опасност за здравето и сигурността му, както и за личното му имущество и имуществото на дружеството. Освен това щял да усъвършенства уменията си за стрелба, с оглед участие в състезания по стрелба със спортна цел. Самостоятелно основание съставлявало и придобиване с колекционерска цел. Конкретното оръжие имало висока емоционална и сантиментална стойност, доколкото предишният собственик бил негов близък приятел и след смъртта му синът му решил да му го предостави. В обобщение сочи самостоятелни основания за издаване на разрешение за придобиване– самоотбрана, спортни цели и колекциониране, като липсвали законови пречки за издаване на такова разрешение. Пзовава се на съдебна практика.

С Решение рег. № 513р-58059/17.07.2020 г. на директора на СДВР, е отхвърлена жалбата на Е. П. срещу отказ с рег. № 230000-5554/12.05.2020 г. на Началника на 06 РУ- СДВР, за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие /л.20-21/.

Видно от приложеното и прието по делото като писмено доказателство Разрешение №20160235923 от 05.05.2017 г. /л.50/ за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси за тях, валидно до 04.05.2022 г. на Е. П. П. е разрешено да съхранява, носи и употребява огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях /съгласно приложение, неразделна част от разрешителното/. В приложение към същото разрешително е посочено оръжие „А.“, калибър- 9x19, № 20ВС400148.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 50 ал. 3 от ЗОБВВПИ, в кръга на неговите правомощия /чл.155, ал.1 ЗОБВВПИ/, в законоустановената писмена форма. Съдът счита, че не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Обжалваният е постановен при правилно приложение на материалния закон.

Разрешението за придобиване на огнестрелно оръжие по своята правна същност е благоприятстващ административен акт, който органът издава при наличие на установените в закона предпоставки. В чл. 58, ал. 1 ЗОБВВПИ законодателят е регламентирал материалноправните изисквания, при наличието на които органът по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ е длъжен да откаже издаване на разрешение за придобиване на

огнестрелно оръжие. Изискванията са два вида - свързани с личността на заявителя (т. 1 - 9 на чл. 58, ал. 1) и свързани с целта, за която се иска разрешението (т. 10).

Законодателят е посочил различни, допустими причини, които могат да обосноват необходимостта от издаване на исканото разрешение. Доказателствената тежест за това е на молителя. Тъй като дейностите, свързани с огнестрелно оръжие са такива с висока степен на обществена опасност, законодателят освен, че е разграничил целите на служебни и граждански - чл. 6, ал. 1, 2 и 3 ЗОБВВПИ, лимитативно е определил и видовете граждански цели - чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ. Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ /в тогава действащата редакция/ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице: което няма основателна причина-самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Т.е. правна норма - чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, сочи, че абсолютна предпоставка за издаване на разрешението за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие е наличието на основателна причина. Съгласно ал.4 на чл.77 ЗОБВВПИ лицата по чл. 76, ал. 1 и 2, притежаващи огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, за които имат издадени разрешения за съхранение и/или носене и употреба и срокът им не е изтекъл, могат да придобият друго огнестрелно оръжие и боеприпаси за него след получаване на разрешение за придобиване. Лицата представят заявление до директора на ГДНП на МВР, съответно до началника на РУ на МВР по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянен адрес, в което се посочват видът и количеството огнестрелни оръжия и боеприпасите за тях и документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 12.

При тази правна рамка, за да се издаде исканото разрешение е необходимо заявителят да е посочил, първо, някоя от визираните в т. 10 причини, и второ, да е представил надлежни доказателства, които да я правят основателна.

В случая Е. П. е посочил няколко самостоятелни основания за издаване на разрешение за придобиване– самоотбрана, спортни цели и колекциониране, както и че конкретното оръжие имало висока емоционална и сантиментална стойност, доколкото предишният собственик бил негов близък приятел и след смъртта му синът му решил да му го предостави.

Както бе посочено по-горе, съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗОБВВПИ с оглед на предназначението му, субектите, които го използват и техническата му характеристика, огнестрелното оръжие е за служебни или за граждански цели. За служебни цели се използва огнестрелно оръжие, предоставено на юридически лица и на търговци по смисъла на Търговския закон (ТЗ) за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности. За граждански цели се използва огнестрелно оръжие с определени в ЗОБВВПИ характеристики, предоставено на физически и юридически лица и на търговци по смисъла на ТЗ за самоотбрана (самоохрана), ловни, спортни и културни нужди. Следователно законодателят е установил разлика между носенето на оръжие за самоотбрана и с цел охрана като трудова дейност. Във втората хипотеза, решението не се издава поради наличие на опасност с източник битието на заявителя, а за нуждите на изпълняваното от него занятие. В този ред на изложение, доводът на жалбоподателя, че необходимостта от издаване на разрешение за придобиване на

огнестрелно оръжие е свързана с дейностите, които осъществява, не обосновават автоматично нуждата от притежаването на огнестрелно оръжие. Последното може да е основание за получаване на искането разрешение от юридическото лице, свързано с дейността на търговското дружество, т.е. да инициира процедура за издаване на разрешение за служебни цели, а не е основание за издаване на разрешение за граждански цели в качеството му на физическо лице, както е отразено в заявлението.

Самоотбраната действително е една от визираните в чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ причини, при наличието на които органът може да разреши дейности с огнестрелно оръжие. Но освен посочването на една от визираните в т. 10 причини, заявителят следва да докаже и основателността на причината, т. е. следва да посочи достатъчно сериозни факти и обстоятелства, които дават основание да се направи разумно обосновано предположение за действителна сериозна причина, която налага използването на оръжие, в случая, за самоотбрана. В оспорения административен акт органът е изложил съображенията, поради които отказва издаване на исканото разрешение. Правилен е изводът на органа, че в производството не се установява исканата от закона основателна причина. От доказателствата по делото не се установява наличието на такива доказателства. Доказателства за твърденията си П. не сочи и не е представил нито на органа, нито в хода на съдебното производство.

В тази връзка е спазена процедурата от административния орган, като П. надлежно е бил уведомен да изтъкне основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие. Очевидно, чрез това съобщение органът е указал на жалбоподателя, че искането му не е мотивирано. В изпълнение на дадената му възможност П. представил писмени обяснения, в които изтъкнал посочените по-горе причини, които обаче не са достатъчни за обуславят твърдяната цел за самоотбрана. Вярно е, че с оглед на чл. 35 АПК органът е длъжен да се произнесе след като изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая, но непосочването от жалбоподателя на факти и обстоятелства, които органът да провери и които факти обосновават необходимостта от самоотбрана, фактически ограничава преценката на органа до това, което е посочено в заявлението и допълнителните писмени обяснения. От същите не може да се направи извод за наличие на обстоятелства, обосноваващи потенциална опасност за живота и здравето му към датата на подаване на заявлението, които органа не е проверил и не е ценил. При липсата на конкретни данни, застрашаващи личната безопасност на лицето и целостта на неговото имущество към момента на подаване на заявлението, необходимостта от носене на огнестрелно оръжие не е доказана.

Отделно от това, съгласно чл. 77, ал.1 ЗОБВВПИ физически лица, кандидатстващи за разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях за спортни цели, освен документите по чл. 76, ал. 3, 4 и 7 представят и удостоверение от спортна организация по смисъла на чл. 11 от Закона за физическото възпитание и спорта, а когато лицата са пребиваващи на територията на друга държава членка – документ от официално призната организация по стрелкови спорт в съответната държава членка в легализиран превод на български език, че: 1. членуват и практикуват стрелкови спортове в съответната организация, а когато лицата по ал. 1 кандидатстват за разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях по чл. 5, ал. 1, т. 6 и 7 – че минимум 12 месеца преди датата на подаване на заявлението членуват и

практикуват с цел участие или участват в състезания по стрелкови спортове; 2. съответното огнестрелно оръжие отговаря на спецификациите, които се изискват за дадена дисциплина в стрелковия спорт, признати от международно утвърдена и официално призната федерация по стрелков спорт. В процесния казус жалбоподателят е посочил като причина да му бъде издадено разрешение- спортни цели, но нито в хода на административното производство, нито в хода на съдебното производство, въпреки указаната му доказателствената тежест е представил някой от визираните документи, удостоверяващи членство в спортна организация, респ. участие в спортни мероприятия. Предвид това и този довод се явява неоснователен.

Не би могло да се приеме като основание за издаване на разрешение за закупуване на огнестрелно оръжие и обстоятелството наличието на издадено друго разрешение на П.. При произнасянето по новото искане органът извършва нова преценка за наличие на обстоятелствата по чл. 58, ал. 10 ЗОБВВПИ. Когато едно лице сезира компетентния орган с искане за издаване на разрешение за придобиване, съхранение и носене на огнестрелно оръжие именно той е наясно за каква цел желае да придобие оръжието, респ. той разполага с релевантните доказателства за доказването на тази цел.

Следва да се отбележи, че е голословно твърдението на жалбоподателя относно наличието на воля от наследник на негов приятел да му бъде дарено такова оръжие. По делото не са ангажирани абсолютно никакви доказателства в подкрепа на това твърдение. С оглед на това остава неясен и начинът на придобиване, дали чрез дарение, покупко- продажба.

Липсват каквито и да е обективни находки относно твърдяната от П. колекционерска цел. Ето защо и няма как да бъде проверено това обстоятелство.

В заключение следва да се подчертае, че осъществяването на правнорегламентираната дейност по ЗОБВВПИ, с оглед високата степен на риск за обществения ред и сигурност, не може да бъде самоцелно, а обосновано от сериозни и уважителни причини, каквито не съставляват предполагаема опасност от нападение. Релевираните доводи за потенциална опасност не могат да докажат по несъмнен начин необходимост от извършване на правно регламентираната дейност, доколкото такава опасност съществува за всеки член на обществото, независимо от неговото занятие и местоживееене. Действително, не е необходимо да е доказана осъществена конкретна опасност по отношение на лицето или на неговото семейство, но все пак трябва да има доказателства за наличието на потенциална заплаха, а не само от факта на осъществявана определена служебна дейност да се презумира наличието на такава опасност. Ако такава опасност се презумираше само поради факта на извършване на посочените от жалбоподателя дейности, то законодателят би предвидил именно това като основание за издаване на разрешение, а не нуждата от самоотбрана. Потенциалната нужда на заявителя не попада в обхвата на специалния закон, тъй като въведеният разрешителен режим

изисква установяване на основателна причина, която по несъмнен начин обосновава необходимост от носене на оръжие, извън хипотетични предположения. Освен, че липсват преки доказателства за естеството на осъществяваната от жалбоподателя дейност, свързана с опазване на имущество и пренасянето на значителни суми парични средства, сочи на хипотетична и поради това несигурна нужда от защита. При липсата на данни за актуални, конкретни и целенасочени действия, застрашаващи личната безопасност на жалбоподателя и целостта на имуществото му, необходимостта от извършване на дейността не е доказана. Приемане на обратната теза, би довело до необосновано въоръжаване на населението, каквато не е целта на закона.

Предвид това следва жалбата като неоснователна да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 73-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. П. П. срещу отказ с рег. № 230000-5554/12.05.2020 г. на Началника на Об РУ- СДВР, за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие, потвърден с Решение рег. № 513р-58059/17.07.2020 г. на директора на СДВР.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: